

Arrest

**nr. 128 224 van 25 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2014.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat P. ROELS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 september 2002 en heeft zich een derde keer vluchteling verklaard op 1 augustus 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 8 augustus 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op 11 augustus 2014 betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Egyptische nationaliteit, bent u van Arabische origine en afkomstig uit Alexandrië. Van kindsbeen af werd u lastig gevallen door Farid Hafez. Zo speelde hij luide muziek wanneer u trachtte te studeren, gooide hij vuilnis op straat en veroorzaakte hij kortsluitingen. In 1986 vroeg deze man u om vergiffenis voor het leed dat hij u had aangedaan. Hij vertelde u dat hij hiertoe was aangezet door verwanten van uw moeder omdat ze het niet eens waren met de naam die u van uw ouders had gekregen. U weigerde hem te vergeven. Vanaf dat moment verergerden uw problemen daar de broer van Farid, Ahmad, die legerofficier was zich begon te bemoeien met de kwestie. Hij achtervolgde u en dreigde er mee u te arresteren en voor de militaire rechtbank te brengen. In 1990 trachtte uw moeder tevergeefs de kwestie op te lossen via tussenpersonen. In 2002 werd deze situatie voor u onhoudbaar. U bewam een paspoort en vroeg een visum aan op het Belgische consulaat. U kwam op legale wijze naar België. U vroeg geen asiel aan omdat u dacht dat de situatie wel zou kalmeren en u bovendien voor zichzelf kon zorgen. U had contact met uw moeder. Hoewel zij zelf geen problemen kende met de twee broers raadde zij u aan om in België te blijven. Ze kon u verder geen informatie geven over de activiteiten van de twee broers. Via kennissen vernam u dat uw moeder omstreeks 2006 overleed. Sinds 2007 had u geen contact meer met personen in Egypte. Toen u problemen kreeg met uw gezondheid en u niet meer voor zichzelf kon zorgen vroeg u op 29 juni 2009 een eerste maal asiel aan in België. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een uittreksel voor van uw paspoort en medische attesten.

Op 2 september 2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) in haar arrest van 15 december 2009.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 3 februari 2011 een tweede maal asiel aan in België. U verklaarde dat u opnieuw asiel aanvraagde omwille van de toenmalige veiligheidssituatie in Egypte. Verder stelde u dat u niet meer naar Egypte kon terugkeren omdat u er geen familie meer had. U haalde voorts nog aan dat u België nu als uw vaderland beschouwde en dat u zich als een buitenstaander zou voelen in Egypte. Bovendien had u een lopende regularisatieaanvraag om medische redenen. U zou de medische behandeling in Egypte niet kunnen betalen aangezien er daar geen werk is. In België was uw behandeling gratis. U legde geen documenten voor.

Op 9 maart 2011 besliste de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw asielaanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13quater).

Naast deze twee asielaanvragen diende u meerdere malen een verzoek in tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter. Deze werden op 5 januari 2009, 20 april 2010, 21 oktober 2010 en 5 januari 2011 telkens geweigerd door de DVZ. U diende eveneens een verzoek tot machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9bis. Dit verzoek werd uiteindelijk op 4 januari 2012 geweigerd door de DVZ.

Op 24 juni 2014 werd u aangetroffen bij een vreemdelingencontrole en overgebracht naar een gesloten centrum. Op 29 juli 2014 zou u normaal gezien gerepatriëerd worden naar uw land van herkomst. Deze repatriëring mislukte omdat u zich verzette. Op 1 augustus 2014 vroeg u een derde maal asiel aan in België.

U verwijst hierbij naar de problemen met de legerofficier Ahmed Hafaz die u bij uw eerste asielaanvraag had aangehaald. U stelt verder dat u gezocht wordt door de Egyptische politie omdat u pamfletten tegen het regime uitgedeelde. Uw vriend Ramadan Abdallah zou om dezelfde reden begin 2014 gearresteerd zijn geweest door de staatsveiligheid. Hij zou tijdens zijn arrestatie uw naam aan hebben doorgegeven. U beweert eveneens dat u bij verstek veroordeeld werd. U vermeldt op een gegeven moment dat u samenwerkte met de moslimbroeders. Verder verwijst u nog herhaaldelijk naar de huidige algemene situatie in Egypte. Ter staving van uw derde asielaanvraag legt u een document voor van het politiekantoor van Bab Sharq, een document van het openbaar ministerie in Alexandrië, een document van het politiekantoor van Sidi Jaber en een document van het kabinet van de voorzitter van het openbaar ministerie van Alexandrië Oost.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u bij uw huidige asielaanvraag verwijst naar problemen die u reeds aanhaalde bij uw eerste asielaanvraag, met name de problemen die u kende met de legerofficier Ahmed Hafaz. In dit verband dient er allereerst te worden gewezen op het feit dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar de door u aangehaalde problemen niet ressorteerden onder de Vluchtelingenconventie, u deze voorgehouden problemen nooit had aangekaart bij de autoriteiten, er ernstig getwijfeld kon worden aan de ernst en de omvang van uw beweerde problemen, er bovendien kon worden vastgesteld dat u pas in 2009 asiel aanvroeg in België terwijl u reeds sinds 2002 in België verbleef en er duidelijk kon worden afgeleid dat u enkel asiel aanvroeg omdat u omwille van uw slechte gezondheidstoestand niet meer in staat was om in België voor uzelf te zorgen. Deze beslissing werd in beroep beaamd en in haar geheel overgenomen door de RVV. U ging niet in cassatieberoep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uw tweede asielaanvraag werd niet in overweging genomen door de DVZ daar u geen nieuwe gegevens aanbracht die er op wezen dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u een reëel risico liep op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In onderhavige asielaanvraag moet er worden vastgesteld dat u ondermeer verwijst naar de problemen die u aanhaalde bij uw eerste asielaanvraag, met name de problemen met de legerofficier Ahmed Hafaz, de broer van uw kwelduivel Farid Hafaz. Deze problemen zouden het gevolg zijn geweest van het feit dat de verwanten van uw moeder niet akkoord gingen met de naam die u had gekregen.

Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat u zich louter beperkt tot een blote verwijzing naar deze voorgehouden problemen. In dit verband dient evenwel te worden opgemerkt dat zowel het CGVS als de RVV oordeelden dat deze voorgehouden problemen, indien ze al op enige waarheid berustten, niet ressorteerden onder de Vluchtelingenconventie. Uit uw administratief dossier blijkt dat u geen elementen aanbrengt die deze appreciatie kan wijzigen, noch brengt u elementen aan die er op wijzen dat deze voorgehouden problemen zich daadwerkelijk zouden hebben voorgedaan.

Uit de verklaringen die u aflegt in het kader van uw huidige asielaanvraag kan verder worden afgeleid dat u nu beweert dat u vervolging dient te vrezen door de Egyptische autoriteiten omwille van politieke activiteiten die u klaarblijkelijk uitoefende voor de Moslimbroeders met wie u werkte, met name het uitdelen van pamfletten. Uw vriend Ramadan Abdallah zou opgepakt zijn geweest door de staatsveiligheid omdat hij gelijkaardige activiteiten uitoefende en zou uw naam hebben doorgegeven aan de staatsveiligheid. U stelt verder dat u bij verstek veroordeeld werd. U legt voorts documenten voor waaruit blijkt dat u geviseerd werd en wordt door de Egyptische autoriteiten omwille van politieke activiteiten.

Er kan evenwel geen enkel geloof worden gehecht aan deze beweringen noch kan er enige bewijswaarde of bewijskracht worden toegekend aan de documenten die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag.

Allereerst moet er immers worden vastgesteld dat u tijdens uw vorige asielprocedures op geen enkel moment melding maakte van politieke activiteiten of een politieke affiliatie van welke aard dan ook. Laat staan dat u melding maakte van problemen die u hierom zou hebben gekend. Integendeel, u verklaarde bij uw eerste asielaanvraag expliciet dat u geen lid of sympathisant was van een politieke partij (CGVS 1/09/2009, p. 2). Bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ in het kader van uw eerste asielaanvraag wilde u daarenboven nog doen geloven dat u zich niet meer herinnerde of u ook actief was geweest in een organisatie, vereniging of partij (vragenlijst 29/07/2009 p. 2). Tijdens uw beroepsprocedure in het kader van uw eerste asielaanvraag maakt u evenmin melding van enige politieke activiteit of affiliatie (arrest RVV 15/12/2009). Bij uw tweede asielaanvraag doet u dit evenmin (DVZ verklaring 28/02/2011).

Dat u nu, na een door uzelf verhinderde repatriëring, plots een derde asielaanvraag indient waarbij u op de proppen komt met de bewering dat u politieke activiteiten uitoefende is dan ook niet geloofwaardig. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u hierdoor gekend zou hebben of in de toekomst nog zou kunnen kennen.

Problemen die u gekend zou hebben met de Egyptische autoriteiten omwille van enige politieke affiliatie of activiteiten heeft u bij uw vorige asielaanvragen trouwens evenmin aangehaald. De enige problemen die u aanhaalde bij uw vorige aanvragen waren of van medische aard, of betroffen de algemene veiligheidssituatie in uw land van herkomst, of waren het gevolg van uw conflict met Farid Hafez. Deze man zou u hebben lastig gevallen omdat de verwanten van uw moeder niet akkoord waren met de naam die u had gekregen van uw ouders. Omdat u hem niet wilde vergeven zou u vervolgens problemen

hebben gekregen met zijn broer Ahmed die legerofficier was. Deze man zou u achtervolgd hebben en gedreigd hebben om u voor de militaire rechtbank te dagen.

De documenten die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

De documenten van het politiekantoor van Sidi Jaber en van het openbaar ministerie van Alexandrië vermelden dat u in juli 1999 werd opgepakt, voorgeleid voor de vice-eerste procureur om verhoord te worden en voor drie maanden in voorhechtenis werd genomen omdat u op heterdaad betrapt werd op het uitdelen van politieke pamfletten die opriepen tot een staatsgreep en omdat u lid was van een verboden organisatie. Opnieuw dient er te worden verwezen naar het feit dat u bij uw vorige asielpcedures op geen enkel moment melding maakte van problemen met de Egyptische autoriteiten omwille van uw politieke affiliatie of activiteiten. Laat staan dat u tijdens deze opeenvolgende asielaanvragen meldde dat u in 1999 omwille van dit soort zaken door de politie werd opgepakt, verhoord door het openbaar ministerie of drie maanden in voorhechtenis zou hebben gezeten. Dient nog te worden opgemerkt dat u bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ in het kader van uw eerste asielaanvraag wilde doen geloven dat u zich niet meer kon herinneren of u ooit gearresteerd, opgesloten of veroordeeld werd (vragenlijst 29/07/2009 p. 2). Dient voorts nog te worden opgemerkt dat u in 2002 Egypte klaarblijkelijk probleemloos, legaal, met uw eigen paspoort, kon verlaten (CGVS 1/09/2009, p. 1, 2). Dit duidt allerm minst op problemen met de Egyptische autoriteiten.

Verder dient er te worden opgemerkt dat deze documenten, die blijkbaar dateren van 1999, qua lettertype en opmaak wel zeer opvallende gelijkenissen vertonen met het document van het politiekantoor van Bab Sharq dat, hoogst opmerkelijk, dateert van 2014, 15 jaar later. Deze vaststelling op zich doet trouwens reeds ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van deze documenten.

Bovendien moet er worden vastgesteld dat het document van het politiekantoor van Bab Sharq, opmerkelijk genoeg vermeldt dat u op 24 februari 2014 werd opgeroepen om na te gaan waar u op deze datum was om zeker te zijn of u toen niet deelnam aan een demonstratie tegen het regime. Dit is hoogst bevreemdend aangezien het document van het kabinet van de voorzitter van het openbaar ministerie van Alexandrië Oost stelt dat de Egyptische autoriteiten op 3 februari 2014 reeds op de hoogte waren van het feit dat u gevlucht was uit Egypte en dat u zich in België bevond.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat u opdist in het kader van uw huidige asielaanvraag.

Wat betreft uw verwijzing naar de huidige algemene situatie in Egypte waarbij opposanten van het regime vervolgd worden moet er worden opgemerkt dat deze precaire situatie geen betrekking heeft op uw persoon aangezien er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u politiek actief zou zijn.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus – Egypte Veiligheidssituatie – dd.8 april 2014) blijkt dat de politieke situatie en de veiligheidssituatie er erg gespannen zijn sinds het leger president Morsi heeft afgezet en de macht heeft overgenomen. Grote protestbetogingen zijn uitgemond in gewelddadige incidenten tussen de veiligheidsdiensten en aanhangers van de afgezette president. Het geweld bereikte zijn hoogtepunt op 14 augustus 2013 met een aanval van het leger en de politie op twee massabijeenkomsten van pro-Morsi betogers. Hierbij vielen burgerdoden te betreuren onder de betogers. De noodtoestand werd afgekondigd en in de helft van de Egyptische provinciesteden werd de avondklok ingezet. Ook in de maanden nadien bleef het geweld opflakkeren. Het leger werd massaal ingezet om de rust te doen weerkeren en in november 2013 hieven de Egyptische autoriteiten de noodtoestand en de avondklok op. De demonstraties van Morsi-aanhangers blijven weliswaar aanhouden, doch zijn het aantal ongeregelde heden en de daarbij te betreuren burgerslachtoffers sinds begin 2014 geleidelijk verminderd. De maand maart 2014 was de rustigste maand sinds de afzetting van president Morsi in juli 2013.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er na de afzetting van president Morsi tientallen interreligieuze confrontaties plaatsvonden. Hoewel het aantal incidenten waarbij christelijke doelwitten worden gevisieerd, was toegenomen, was het aantal slachtoffers erg beperkt gebleven, daar de aanvallen voornamelijk gericht waren op christelijke gebouwen, dewelke doorgaans leeg waren. In het najaar van 2013 is het aantal gewelddadigheden waarbij de Koptische gemeenschap in Egypte gevisieerd werd, duidelijk afgenomen. Sinds de schietpartij in de wijk al-Warraq (Caïro) dd. 20 oktober 2013 werd er immers geen melding meer gemaakt van ernstige feiten van sektarisch geweld waarbij doden of gewonden gevallen zijn.

Niettegenstaande er zich in de Sinai met enige regelmaat incidenten voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen de politie en islamitische bendes of bedoeïenenstammen. Het gros van het geweld dat er plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de jihadistische terroristen die zichzelf Ansar Beit al-Maqdis noemen. Deze Egyptische tak van Al-Qaeda pleegt af en toe ook aanslagen buiten Sinai. De door hen uitgevoerde terreuraanslagen zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van het Egyptische het leger en politie gevisieerd worden. Het Egyptische leger reageert hierop door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn vorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de DVZ dienaangaande vastgesteld heeft dat voor wat de elementen betreft die u aangehaald hebt in het kader van andere verblijfsprocedures waarvoor DVZ verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond : u diende meerdere malen een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9 ter in die telkens geweigerd werden door de DVZ en dit op 05/01/2009, 20/04/2010, 21/10/2010 en 05/01/2011, u diende een verzoek tot machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9 bis dat geweigerd werd door de DVZ op 07/10/2010, beslissing die later werd ingetrokken en vervangen werd door een weigering op 04/01/2012 (bijlage 13quinquies 01/08/2014).

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft."

2. Over de rechtspleging

2.1.1. Verweerder werpt in zijn nota op dat de vordering onontvankelijk is wegens laattijdigheid. De beslissing werd per bode betekend op vrijdag 8 augustus 2014. De beroepstermijn begint te lopen de dag nadat de bestreden beslissing ter kennisgeving wordt aangeboden aan de betrokkene. *In casu* moet worden aangenomen dat zaterdag 9 augustus 2014 de eerste dag van de termijn is. Bijgevolg was woensdag 13 augustus 2014 de laatste nuttige dag voor het indienen van het verzoekschrift. Nu het verzoekschrift slechts op zaterdag 16 augustus 2014 ter post werd aangeboden, is de vordering onontvankelijk *ratione temporis*.

2.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing van 8 augustus 2014 op 11 augustus 2014 aan betrokkene ter kennisgeving werd aangeboden (zie "Ontvangstbewijs van beslissing").

Naar luid van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) moet het beroep tegen een in artikel 57/6/2, eerste lid bedoelde beslissing tot niet in overwegingname worden teruggebracht tot 5 dagen in geval het een beroep betreft tegen een tweede beslissing tot niet in overwegingname ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 vreemdelingenwet bevindt of die ter beschikking is gesteld van de regering.

Overeenkomstig artikel 57/8 van de vreemdelingenwet kan de beslissing door de commissaris-generaal ter kennis worden gebracht aan de persoon zelf van de asielzoeker per bode tegen ontvangstbewijs. Artikel 39/57, § 2, 3° van bovengenoemde wet bepaalt dat, wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, de beroepstermijn begint te lopen vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of weigering van ontvangst. De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.

Te dezen werd de beslissing op 11 augustus 2014 aan betrokkene ter kennisgeving aangeboden. Dinsdag 12 augustus is derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat maandag 18 augustus 2014 de vervalddag is. Het beroep werd ingediend op 16 augustus 2014.

2.1.3. Het op 16 augustus 2014 ingediende beroep is tijdig en bijgevolg ontvankelijk.

De exceptie is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker duidt in zijn verzoekschrift van 15 augustus 2014 de "Belgische Staat, vertegenwoordigd door FOD voor Migratie- en Asielbeleid, Dienst Vreemdelingenzaken", aan als verwerende partij.

2.2.2. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147).

De in het verzoekschrift aangeduide verwerende partij kan niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, niet (meer) tot haar bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze de enige partij die dienstig tot verweer kan worden geroepen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van het materiële motiveringsbeginsel, laat verzoeker vooreerst gelden dat hij de problemen met H.F. laat voor wat ze zijn aangezien hij ze niet kan bewijzen. Vervolgens gaat verzoeker verder dat hij de stukken 4 & 5 pas in het kader van huidige asielaanvraag kon bekomen aangezien ze respectievelijk dateren van 03.02.2014 (arrestatiebevel jegens verzoeker) en 24.2.2014 (arrestatie medestander R.A.). Hij stelt dat hij het document waaruit blijkt dat hij in juli 1999 gedurende 3 maanden in hechtenis heeft gezeten, pas in de nasleep van voormelde gebeurtenissen te weten kreeg en dat dit de reden is waarom hij nooit eerder gewag maakte van problemen als gevolg van het uitdelen van pamfletten aangezien hij simpelweg op dat moment geen problemen van die aard kende. Hij herhaalt dat hij in de periode 1996 – 2000 werkte om iets bij te

verdienen voor de moslimbroeders en hij flyers uitdeelde in en rond de universiteit van Alexandrië en hij het in 2002 niet opportuun achtte om asiel aan te vragen aangezien hij op dat moment in veiligheid was. Hij vervolgt dat het feit dat hij in 2009 geen gewag maakte van politieke activiteiten aan huidige nieuwe elementen niets teniet doet en stelt dat *“Zo dit wel zo zou zijn, worden zijn rechten manifest geschonden”*. Wat betreft het arrestatiebevel d.d. 24.02.2014 waaruit blijkt dat dhr. R.A. werd gearresteerd, houdt verzoeker voor dat de inhoud van dit stuk totaal verkeerd beoordeeld werd door verweerder en stelt *“Begrijpt verweerder zelf wel wat ze schrijft?”* Tot slot haalt verzoeker aan dat verweerder in het geheel niet ingegaan is op het bevel tot aanhouding dat wanneer en via welke vlieghaven ook terug in Egypte aankomt hij dient te worden gearresteerd en is de mening toegedaan dat alleen al om deze reden de bestreden beslissing moet worden vernietigd.

3.1.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van het redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de huidige weigering van verweerder totaal onredelijk is aangezien belangrijke nieuwe elementen totaal in de wind worden geslagen. Hij laat wederom gelden dat zelfs niet wordt ingegaan op de inhoud van bepaalde documenten en verwijst hierbij naar stuk 5 gevoegd bij het verzoekschrift.

3.2. Als bijlage aan het verzoekschrift legt verzoeker fotokopieën aangaande de aanhouding in juli 1999 neer, de aanhouding van R.A. en het bevel tot aanhouding van verzoeker.

3.3.1. Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker een document neer van het politiekantoor van Bab Sharq, een document van het openbaar ministerie in Alexandrië, een document van het politiekantoor van Sidi Jaber en een document van het kabinet van de voorzitter van het openbaar ministerie van Alexandrië Oost.

3.3.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

3.3.3.1. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker in zijn derde asielaanvraag ondermeer verwijst naar de problemen die hij aanhaalde bij

zijn eerste asielaanvraag. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 september 2009, weigeringsbeslissing die bevestigd werd bij arrest nr. 35 987 van 15 december 2009 van de RvV. Daarnaast beweert hij vervolging te vrezen door de Egyptische autoriteiten omwille van politieke activiteiten die hij klaarblijkelijk uitoefende voor de Moslimbroeders met wie hij werkte, met name het uitdelen van pamfletten.

3.3.3.2. Met betrekking tot de verwijzing van verzoeker in zijn derde asielaanvraag naar de problemen die hij aanhaalde bij zijn eerste asielaanvraag, wordt in de bestreden beslissing het volgende opgemerkt: *“In onderhavige asielaanvraag moet er worden vastgesteld dat u ondermeer verwijst naar de problemen die u aanhaalde bij uw eerste asielaanvraag, met name de problemen met de legerofficier A.(...) H.(...), de broer van uw kwelduivel F.(...) H.(...). Deze problemen zouden het gevolg zijn geweest van het feit dat de verwanten van uw moeder niet akkoord gingen met de naam die u had gekregen. Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat u zich louter beperkt tot een blote verwijzing naar deze voorgehouden problemen. In dit verband dient evenwel te worden opgemerkt dat zowel het CGVS als de RvV oordeelden dat deze voorgehouden problemen, indien ze al op enige waarheid berustten, niet ressorteerden onder de Vluchtelingenconventie. Uit uw administratief dossier blijkt dat u geen elementen aanbrengt die deze appreciatie kan wijzigen, noch brengt u elementen aan die er op wijzen dat deze voorgehouden problemen zich daadwerkelijk zouden hebben voorgedaan.”*

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift te kennen dat hij de problemen met kwelduivel F.H. laat voor wat ze zijn aangezien hij ze toch niet kan bewijzen. Hieruit dient besloten te worden dat verzoeker voorgaande grond tot weigering van inoverwegingname van zijn derde asielaanvraag niet betwist. De Raad gaat hier dan ook niet verder op in.

3.3.3.3. Wat betreft verzoekers verklaringen dat hij heden vervolging vreest door de Egyptische autoriteiten omwille van politieke activiteiten die hij klaarblijkelijk uitoefende voor de Moslimbroeders, oordeelt de commissaris-generaal dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze beweringen noch dat er enige bewijswaarde of bewijskracht kan worden toegekend aan de documenten die hij in het kader van zijn derde en huidige asielaanvraag ter staving hiervan voorlegt. Dit besluit steunt inzonderheid op volgende vaststellingen en overwegingen:

“Allereerst moet er immers worden vastgesteld dat u tijdens uw vorige asielprocedures op geen enkel moment melding maakte van politieke activiteiten of een politieke affiliatie van welke aard dan ook. Laat staan dat u melding maakte van problemen die u hierom zou hebben gekend. Integendeel, u verklaarde bij uw eerste asielaanvraag expliciet dat u geen lid of sympathisant was van een politieke partij (CGVS 1/09/2009, p. 2). Bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ in het kader van uw eerste asielaanvraag wilde u daarenboven nog doen geloven dat u zich niet meer herinnerde of u ook actief was geweest in een organisatie, vereniging of partij (vragenlijst 29/07/2009 p. 2). Tijdens uw beroepsprocedure in het kader van uw eerste asielaanvraag maakt u evenmin melding van enige politieke activiteit of affiliatie (arrest RvV 15/12/2009). Bij uw tweede asielaanvraag doet u dit evenmin (DVZ verklaring 28/02/2011).

Dat u nu, na een door uzelf verhinderde repatriëring, plots een derde asielaanvraag indient waarbij u op de proppen komt met de bewering dat u politieke activiteiten uitoefende is dan ook niet geloofwaardig. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u hierdoor gekend zou hebben of in de toekomst nog zou kunnen kennen.

Problemen die u gekend zou hebben met de Egyptische autoriteiten omwille van enige politieke affiliatie of activiteiten heeft u bij uw vorige asielaanvragen trouwens evenmin aangehaald. De enige problemen die u aanhaalde bij uw vorige aanvragen waren of van medische aard, of betroffen de algemene veiligheidssituatie in uw land van herkomst, of waren het gevolg van uw conflict met Farid Hafez. Deze man zou u hebben lastig gevallen omdat de verwanten van uw moeder niet akkoord waren met de naam die u had gekregen van uw ouders. Omdat u hem niet wilde vergeven zou u vervolgens problemen hebben gekregen met zijn broer Ahmed die legerofficier was. Deze man zou u achtervolgd hebben en gedreigd hebben om u voor de militaire rechtbank te dagen.

De documenten die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

De documenten van het politiekantoor van Sidi Jaber en van het openbaar ministerie van Alexandrië vermelden dat u in juli 1999 werd opgepakt, voorgeleid voor de vice-eerste procureur om verhoord te

worden en voor drie maanden in voorhechtenis werd genomen omdat u op heterdaad betrapt werd op het uitdelen van politieke pamfletten die opriepen tot een staatsgreep en omdat u lid was van een verboden organisatie. Opnieuw dient er te worden verwezen naar het feit dat u bij uw vorige asielpcedures op geen enkel moment melding maakte van problemen met de Egyptische autoriteiten omwille van uw politieke affiliatie of activiteiten. Laat staan dat u tijdens deze opeenvolgende asielaanvragen meldde dat u in 1999 omwille van dit soort zaken door de politie werd opgepakt, verhoord door het openbaar ministerie of drie maanden in voorhechtenis zou hebben gezeten. Dient nog te worden opgemerkt dat u bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ in het kader van uw eerste asielaanvraag wilde doen geloven dat u zich niet meer kon herinneren of u ooit gearresteerd, opgesloten of veroordeeld werd (vragenlijst 29/07/2009 p. 2). Dient voorts nog te worden opgemerkt dat u in 2002 Egypte klaarblijkelijk probleemloos, legaal, met uw eigen paspoort, kon verlaten (CGVS 1/09/2009, p. 1, 2). Dit duidt allerminst op problemen met de Egyptische autoriteiten.

Verder dient er te worden opgemerkt dat deze documenten, die blijkbaar dateren van 1999, qua lettertype en opmaak wel zeer opvallende gelijkenissen vertonen met het document van het politiekantoor van Bab Sharq dat, hoogst opmerkelijk, dateert van 2014, 15 jaar later. Deze vaststelling op zich doet trouwens reeds ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van deze documenten.

Bovendien moet er worden vastgesteld dat het document van het politiekantoor van Bab Sharq, opmerkelijk genoeg vermeldt dat u op 24 februari 2014 werd opgeroepen om na te gaan waar u op deze datum was om zeker te zijn of u toen niet deelnam aan een demonstratie tegen het regime. Dit is hoogst bevreemdend aangezien het document van het kabinet van de voorzitter van het openbaar ministerie van Alexandrië Oost stelt dat de Egyptische autoriteiten op 3 februari 2014 reeds op de hoogte waren van het feit dat u gevlucht was uit Egypte en dat u zich in België bevond.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het asielaanvraag dat u opdist in het kader van uw huidige asielaanvraag.

Wat betreft uw verwijzing naar de huidige algemene situatie in Egypte waarbij opposanten van het regime vervolgd worden moet er worden opgemerkt dat deze precaire situatie geen betrekking heeft op uw persoon aangezien er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u politiek actief zou zijn."

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze pertinente motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen of argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij blijft immers in wezen steken in het louter volharden in zijn asielmotieven, het herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het opwerpen van ongefundeerde kritiek en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, wat geen dienstig verweer vormt en waarmee hij aldus niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

Wat betreft verzoekers betoog dat hij de stukken 4 & 5 pas in het kader van huidige asielaanvraag kon bekomen aangezien ze respectievelijk dateren van 03.02.2014 (arrestatiebevel jegens verzoeker) en 24.2.2014 (arrestatie medestander R.A.), stelt de Raad vast dat dit verzoeker geenszins wordt verweten, doch wel het feit dat hij tijdens zijn vorige asielpcedures op geen enkel moment melding maakte van politieke activiteiten of een politieke affiliatie van welke aard dan ook. Ook heeft verzoeker geen enkele melding gemaakt van problemen die hij hierom zou hebben gekend. Verzoekers warrige uitleg dat hij het document waaruit blijkt dat hij in juli 1999 gedurende 3 maanden in hechtenis heeft gezeten, pas in de nasleep van voormelde gebeurtenissen te weten kwam en dat dit de reden is waarom hij nooit eerder gewag maakte van problemen als gevolg van het uitdelen van pamfletten aangezien hij simpelweg op dat moment geen problemen van die aard kende, is allerminst ernstig te noemen. Verzoeker heeft bij zijn vorige asielpcedures op geen enkel moment melding gemaakt van problemen met de Egyptische autoriteiten omwille van zijn politieke affiliatie of activiteiten, laat staan dat hij tijdens deze opeenvolgende asielaanvragen meldde dat hij in 1999 omwille van dit soort zaken door de politie werd opgepakt, verhoord door het openbaar ministerie of drie maanden in voorhechtenis zou hebben gezeten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij of zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het

eerste interview, daar op elk asielzoeker de verplichting rust om zijn/haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150 135). Verzoeker blijft hier echter ernstig in gebreke. Dient bovendien te worden opgemerkt dat hij bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ in het kader van zijn eerste asielaanvraag wilde doen geloven dat hij zich niet meer kon herinneren of hij ooit gearresteerd, opgesloten of veroordeeld werd (vragenlijst 29/07/2009 p. 2). De vaststelling dat verzoeker tijdens zijn vorige asielprocedures deze essentiële informatie volledig onvermeld liet, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid hiervan.

Wat betreft verzoekers kritiek dat verweerder in het geheel niet is ingegaan op het bevel tot aanhouding dat wanneer en via welke vlieghaven hij ook terug in Egypte aankomt, hij dient te worden gearresteerd, merkt de Raad op dat dit document wel degelijk onderzocht werd door de commissaris-generaal, wat na een simpele lezing van de bestreden beslissing kan worden vastgesteld. Zo werd het volgende geoordeeld: *“Bovendien moet er worden vastgesteld dat het document van het politiekantoor van Bab Sharq, opmerkelijk genoeg vermeldt dat u op 24 februari 2014 werd opgeroepen om na te gaan waar u op deze datum was om zeker te zijn of u toen niet deelnam aan een demonstratie tegen het regime. Dit is hoogst bevreemdend aangezien het document van het kabinet van de voorzitter van het openbaar ministerie van Alexandrië Oost stelt dat de Egyptische autoriteiten op 3 februari 2014 reeds op de hoogte waren van het feit dat u gevlucht was uit Egypte en dat u zich in België bevond.”*

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

3.3.4. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3.3.5. De beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd. Verzoeker toont niet aan dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht of het redelijkheidsbeginsel aangetoond.

Er worden geen gegronde middelen, voor zover ontvankelijk, aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS